

“The Dhamma He [The Buddha] taught is not merely to be preserved in books, nor is it a subject to be studied from an historical or literary standpoint. On the contrary, it is to be learned and put into practice in the course of one’s daily life, for without practice one cannot appreciate the truth. The Dhamma is to be studied, and more to be practised, and above all to be realized [by one’s own intuitive wisdom]; immediate realization is its ultimate goal. As such the Dhamma is compared to a raft which is meant for the sole purpose of escaping from the ocean of birth and death (samsara).” (Narada, Buddhism in a Nutshell)

คำสอนของพระพุทธเจ้าไม่ได้เป็นเพียงเรื่องราวในตำรา หรือเป็นเพียงเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ หรือวรรณกรรมเท่านั้น แต่ต้องเรียนรู้และปฏิบัติในชีวิตประจำวัน เพราะหากปฏิบัติไม่ได้ ก็จะไม่สามารถเข้าใจความจริงได้ ธรรมะต้องศึกษา ต้องปฏิบัติ และเหนือสิ่งอื่นใด ต้องรู้แจ้งด้วยปัญญาญาณของตนเอง การรู้แจ้งโดยตรงเป็นเป้าหมายสูงสุด ดังนั้น ธรรมะจึงเปรียบเสมือนเรือพาย ที่มีจุดประสงค์เพียงอย่างเดียว คือ การหลุดพ้นจากมหาสมุทรแห่งการเกิดและตาย (สังสารวัฏ)

“This sublime Dhamma ... deals with truth and facts that can be testified and verified by personal experience and is not concerned with theories and speculations, which may be accepted as profound truths today and thrown overboard tomorrow. The Buddha did not expound revolutionary philosophical theories, nor did He attempt to create a new material science. In plain terms He explained both what is within and without, so far as it concerns emancipation from the ills of life, and revealed the unique Path of Deliverance ... the Buddha did not teach all that He knew ... He taught what He deemed was absolutely essential for one’s purification, and was characteristically silent on questions irrelevant to His noble mission.” (Narada, The Buddha and His Teachings)

ธรรมะอันประเสริฐนี้... เกี่ยวข้องกับความจริงและข้อเท็จจริงที่สามารถพิสูจน์และตรวจสอบได้ด้วยประสบการณ์ส่วนตัว ไม่ใช่ทฤษฎีและการคาดเดา ซึ่งอาจได้รับการยอมรับว่าเป็นความจริงอันลึกซึ้งในวันนี้ และถูกทิ้งไปในวันพรุ่งนี้ พระพุทธเจ้าไม่ได้แสดงทฤษฎีปรัชญาที่ปฏิวัติโลก และไม่ได้พยายามสร้างวิทยาศาสตร์วัสดุศาสตร์ใหม่ ท่านอธิบายอย่างชัดเจนทั้งสิ่งที่อยู่ภายในและภายนอก ตราบเท่าที่เกี่ยวกับการหลุดพ้นจากทุกข์ของชีวิต และเปิดเผยเส้นทางแห่งการหลุดพ้นที่ไม่เหมือนใคร... พระพุทธเจ้าไม่ได้สอนทุกสิ่งที่ท่านรู้... ท่านสอนสิ่งที่ท่านเห็นว่าจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการชำระล้างตนเอง และโดยลักษณะเฉพาะเจียบเกี่ยวกับคำถามที่ไม่เกี่ยวข้องกับการกิจอันสูงส่งของพระองค์

Although the Buddha did not leave any written teachings, his disciples (the Sangha) recited and subsequently committed to writing the teachings.

THE SANGHA

The Buddha established a Sangha (Order) of Bhikkhus (monks) and Bhikkhunis (nuns).

แม้ว่าพระพุทธเจ้าจะไม่ได้ทรงทิ้งคำสอนเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ แต่เหล่าสาวก (พระสงฆ์) ได้ท่องจำและต่อมาได้รวบรวมคำสอนเหล่านั้นไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

พระสงฆ์

พระพุทธเจ้าทรงสถาปนาสงฆ์ (คณะสงฆ์) ซึ่งประกอบด้วยภิกษุ (พระภิกษุ) และภิกษุณี (พระภิกษุณี)

The Four Noble Truths

“One thing only does the Tathagata [Buddha] teach, namely suffering and the cessation of suffering.” (Sutta Pitaka)

“In this very one-fathom long body, along with its perceptions and thoughts, do I proclaim the world, the origin of the world, the cessation of the world, the path leading to the cessation of the world.” (Rohitassa Sutta, Sutta Pitaka)

พระตถาคต (พระพุทธเจ้า) ทรงสอนเพียงสิ่งเดียวเท่านั้น คือ ทุกข์ และการดับทุกข์

ในร่างกายอันยาวเพียงหนึ่งศอกนี้ พร้อมทั้งการรับรู้และความคิดของมัน ข้าพเจ้าประกาศโลก เหตุเกิดของโลก การดับของโลก และทางนำไปสู่การดับของโลก

THE FOUR NOBLE TRUTHS ARIYA SACCA

- 1) The Noble Truth of Suffering Dukkha Ariya Sacca
- 2) The Noble Truth of the Origin of Suffering Dukkha Samudaya Ariya Sacca
- 3) The Noble Truth of the Cessation of Suffering Dukkha Nirodha Ariya Sacca
- 4) The Noble Truth of the Way to the Cessation Dukkha Nirodha Gamini
of Suffering Patipada Ariya Sacca

This is the Noble Eightfold Path Ariya Atthangika Magga

อริยสัจจ 4

ทุกข์ (Dukkha)

สมุทัย (Samudaya) เหตุเกิดแห่งทุกข์

นิโรธ (Nirodha) การดับทุกข์

มรรค (Magga) ทางดับทุกข์

มรรคมรรคแปด (Ariya Atthangika Magga)

“The truth of suffering is to be compared with a disease, the truth of the origin of suffering with the cause of the disease, the truth of the extinction of suffering with the cure of the disease, the truth of the path with the medicine.” (Visuddhi Magga)

“The Four Noble Truths are the briefest synthesis of the entire teachings of Buddhism, since all those manifold doctrines of the threefold Canon (Tipit .aka) are without exception, included therein.” (Nyaṇ .atiloka, Buddhist Dictionary)

ความจริงของทุกข์เปรียบเสมือนโรค ความจริงของเหตุเกิดแห่งทุกข์ เปรียบเสมือนสาเหตุของโรค
ความจริงของการดับทุกข์ เปรียบเสมือนการรักษาโรค และความจริงของทางดับทุกข์
เปรียบเสมือนยา

อริยสัจ 4 เป็นสาระสำคัญที่สุดของพระพุทธศาสนาทั้งหมด เนื่องจากหลักธรรมทั้งหลายทั้งปวง
ในพระไตรปิฎก ล้วนแต่รวมอยู่ในสี่อริยสัจทั้งสิ้น

1) THE NOBLE TRUTH OF SUFFERING DUKKHA ARIYA SACCA

“Now this, O Bhikkhus, is the Noble Truth of Suffering. Birth is suffering, decay is suffering, disease is suffering, death is suffering, to be united with the unpleasant is suffering, to be separated from the pleasant is suffering, not to get what one desires is suffering ... This Noble Truth of Suffering should be perceived.”

(Dhammacakkappavattana Sutta, Sutta Pitaka– The First Discourse of the Buddha). Dukkha can be translated as sorrowfulness, suffering or unsatisfactoriness. There are three types of dukkha:

a) dukkha-dukkha

b) viparinama-dukkha

c) sankharadukkha

intrinsic or ordinary suffering (physical and mental)

suffering due to change suffering due to formations and as conditioned states
(the general unsatisfactoriness of existence)

The First Truth “shows that, in consequence of the universal law of impermanency, all the phenomena of existence whatsoever ... are subject to change and dissolution, and hence are miserable and unsatisfactory; and that thus, without exception, they all contain in themselves the germ of suffering.”

(Nyanatiloka, Buddhist Dictionary)

อริยสัจข้อที่ 1 ทุกข์ (Dukkha Ariya Sacca)

“ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย บัดนี้ อริยสัจข้อที่ว่าด้วยทุกข์นี้มีอยู่ การเกิดเป็นทุกข์ การแก่ชราเป็นทุกข์ โรคภัยไข้เจ็บเป็นทุกข์ การตายเป็นทุกข์ การประสบสิ่งที่ไม่พึงประสงค์เป็นทุกข์ การพลัดพรากจากสิ่งพึงประสงค์เป็นทุกข์ การไม่ได้ตั้งใจปรารถนาเป็นทุกข์ ... อริยสัจข้อที่ว่าด้วยทุกข์นี้ ควรรู้เห็น” (ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร สุตตปิฎก - ธรรมเทศนาครั้งแรกของพระพุทธเจ้า)

คำว่า “ทุกข์” สามารถแปลได้ว่า ความทุกข์ ความไม่สบายใจ หรือความไม่เที่ยง มี 3 ประเภท คือ ทุกข์ทุกข์ (dukkha-dukkha) ทุกข์ทางกายและใจ

วิปริณามทุกข์ (viparinama-dukkha) ทุกข์จากการเปลี่ยนแปลง

สังขารทุกข์ (sankharadukkha) ทุกข์โดยทั่วไปอันเนื่องมาจากสภาพที่เกิดขึ้น

อริยสัจข้อแรก “แสดงให้เห็นว่า โดยอาศัยกฎธรรมชาติแห่งอนิจจัง สรรพสิ่งทั้งหลายล้วนแต่เปลี่ยนแปลงและเสื่อมสลาย ดังนั้นจึงเป็นทุกข์และไม่เที่ยง และด้วยเหตุนี้ สรรพสิ่งทั้งหลายจึงมี ยอดแห่งทุกข์อยู่ภายใน” (นยานะตีโลกา พจนานุกรมพุทธศาสนา)

2) THE NOBLE TRUTH OF THE ORIGIN OF SUFFERING

DUKKHA SAMUDAYA ARIYA SACCA

“Now this, O Bhikkhus, is the Noble Truth of the Origin of Suffering. It is this craving [tanha] which produces rebirth, accompanied by passionate clinging, welcoming this and that (life). It is the craving for sensual pleasures, craving for existence and craving for non-existence ... This Noble Truth of the Origin of Suffering should be eradicated.” (Dhammacakkappavattana Sutta, Sutta Pitaka)

2. ความจริงอันประเสริฐข้อที่ 2 ความเกิดขึ้นแห่งทุกข์ ทุกขสมุทัย อริยสัจจ์

“ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ความจริงอันประเสริฐข้อที่ 2 ความเกิดขึ้นแห่งทุกข์นี้ คือตัณหา (ความทะยานอยาก) นี้แล เป็นเหตุให้เกิดแก่ ความยึดมั่นถือมั่นในตัณหานั้น เป็นเหตุให้เกิดแก่การปรารถนาปรารถนานั้น (ชีวิต) ตัณหาในกาม ตัณหาในภว ตัณหาในวิภว ... ความจริงอันประเสริฐข้อที่ 2 ความเกิดขึ้นแห่งทุกข์นี้ ควรกำจัดให้หมดสิ้น” (ธรรมจักรกัปปวัตตนสูตร, สุตตันตปิฎก)

3) THE NOBLE TRUTH OF THE CESSATION OF SUFFERING

DUKKHA NIRODHA ARIYA SACCA

“Now this, O Bhikkhus, is the Noble Truth of the Cessation of Suffering. It is the complete separation from, and destruction of, this very craving [tanha], its forsaking, renunciation, the liberation therefrom, and non-attachment thereto ... This Noble Truth of the Cessation of Suffering should be realized.”

(Dhammacakkavattana Sutta, Sutta Pitaka)

The Third Noble Truth refers to Nibbana (Enlightenment) which must be realized for oneself. It is necessary to eliminate the root of dukkha which is craving [tan ha]

for dukkha to be eliminated and Nibbana to be attained.

3. ความจริงอันประเสริฐข้อที่ 3 ความดับไปแห่งทุกข์ ทุกขนิโรธ อริยสัจจ์

“ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ความจริงอันประเสริฐข้อที่ 3 ความดับไปแห่งทุกข์นี้ คือการดับขั้นของ ตัณหา (ความทะยานอยาก) นี้แล การละ การวาง การหลุดพ้น การไม่ยึดมั่นถือมั่น ... ความจริงอันประเสริฐข้อที่ 3 ความดับไปแห่งทุกข์นี้ ควรรู้แจ้ง” (ธรรมจักรกัปปวัตตนสูตร, สุตตันตปิฎก)

ความจริงอันประเสริฐข้อที่ 3 หมายถึง นิพพาน (ความหลุดพ้น) ซึ่งต้องรู้แจ้งด้วยตนเอง เป็นการ จำเป็นที่จะต้องกำจัดรากเหง้าของทุกข์ คือ ตัณหา (ความทะยานอยาก) เพื่อให้ทุกข์ดับไปและ บรรลุนิพพาน

แปลและเรียบเรียงโดย พระมหาสุรเพชร วชิรญาโน วิทยาลัยสงฆ์นครพนม